

SZÉCSÉNYI HIRLAP

SZÉPIRODALMI, TÁRSADALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP.

Előfizetési ár:

Egész évre 8 kor. Félévre 4 kor.
Negyed évre 2 kor.
— Egyes szám ára 16 fillér. —
Előfizetések a kiadóhivatalba küldendők.

Megjelenik minden pnteken.

Felelős szerkesztő: Főmunkatárs:
BARCZA KÁLMÁN. KÁLMÁN SÁNDOR.
A szerkesztőség telefon száma: 1.

Előfizetési pénsek, reklamációk és hirdetések a kiadóhivatalhoz intézendők. A lap szellemi részére, vonatkozó minden közlemények a szerkesztőhöz küldendők.

Március 15.

Minden kornak megvannak uralkodó eszméi, a melyek a társadalom színe-javát foglalkoztatják, lekötik; a mely mellé vagy ellene sorakozik a gondolkozók serege, egyrészt hogy azt az életben megvalósítsa, más részt, hogy annak létesítését meggátolja.

Hazánkban az 1830-iki párizsi forradalom után, mely a Bourbonokat fosztotta meg trónjuktól, jobbaink erős meggyőződésévé vált ama nézet, hogy a magyar nemzet eddigi alkotmányán, szervezetén mulhatlanul változtatni kell, ha azt az enyészettől, pusztulástól megakarják menteni. Ez lesz ama kor uralkodó eszméjévé, ez foglalkoztatja, köti le nemzetünk nagyjait, e mellé sorakoznak legjobbjaink, mint: Kölcsey Ferencz, Nagy Pál, Balogh János, Beöthy Ödön, Bezerédy István, Deák Antal, később ennek öccse Deák Ferencz, Gr. Szécsényi István és e kor nagyjainak legnagyobbika Kossuth Lajos.

Hogy minő reformokra törekedtek, hiszen kifejezik Kölcseynek az 1832-ik évi országgyűlésen mondott szavai, melyeket az urbér rendezése alkalmával hazogtatott: „Nekünk urbárium által nemzetet kell akarnunk; az az: feladatunk úgy intézni az urbárium tárgyait, hogy a nép egyszer tulajdon és politikai jogokat nyerjen s' ez által az alk. tmdny 700,000 puhaság és szegénység

díttal elaljasodott lélek helyett 10 millióm fel-emelkedőt nyerjen.”

Nagy Szécsényink még tovább megy s' nyíltan kimondja, hogyha a nép az alkotmányból továbbra is kizárva marad, „elkerülhetlen haldit hozand anyaföldünkre. Ez — ugymond — lelkiismereti vallomásom.”

És Kossuth szavaiból már a forradalom lehe érzik ki, midőn az önző, Bécsre támaszkodó főrendeknek fülébe dörög: „*Veletek és általatok, ha akartok; nélkülötek, sőt ellene-tek, ha kell!*” Már ekkor Kossuth Lajos áll a küzdelem élén, a kormány igyekezete tehát odairányul, hogy őt ártalmatlanná tegye: de elítéltetése csak növeli népszerűségét s' kiszabadulása után ő lesz a nemzet vezére. Beszédeit szívtében olvassák e bércecs hazában, a kávéházak falai az ő elmondott beszédeit viszhangozzák s' az ifjuság mohón szívja magába szabadságot lehelő szavait!

A Bécs szolgálatában álló kormány és az önző anisztokraták makacs ellentállása csak tovább erősíti a gyűlöletet, gyűjti a gyűlöletanyagot és már csak a szikra hiányzik, mely lánggra lobbantsa a kedélyeket.

Ily állapotban találták hazánkat az 1848 évi márciusi napok, midőn 14-én este Pestre érkezett a bécsi forradalom kitörésének híre. Erre az ifjuság Petőfi, Jókai, Irinyi és Vasváryval élőkön pontokba foglalják a nemzeti önállóság követelményeit és *Március 15-én* nagynéplömeg élén a Landerer nyomdához vo-

nulnak, ott a 12 pontot kinyomatják és szétosztják. Ugyanekkor Petőfi elszavalja „*Talpra magyart!*” melynek esküszavait a tömeg velemondja.

A nemzeti kívánalmakat, — melynek pontjai eléggé ismeretesek s' így azok elszórolása fölösleges, küldöttség vitte fel Pozsonyba a rendeknek. S bár maga Kossuth sem helyeselte az ifjuság fellépését, de már visszacsinálni nem lehetett és így lett március 15-ike hazánk ujjaalakításának kiinduló pontjává és nemzeti ünneppé.

T. Szerkesztő Úr!

Általánosan el van ismerve, minden bizonnyal Szerkesztő úr is jól tudja, hogy a sajtóirodalomban, az úgy nevezett „Tárcza rovat”-ban komoly tárgyról csak ritkán szoktak írni, mert ezen rovatot nem a tudásukat gyarapítani vágyók, hanem inkább az unatkozók számára létesítette a sajtó.

Most már igazán nem tudom, hogy e lap „Provocatus lude” című tárcáját melyik osztályba sorozza a tisztelt Szerkesztő úr, a tudományos, vagy az unalmat űzők közé-e? Én magam úgy gondolom, hogy közelebb áll az unalom űzéshez, mint a komoly tárgyhöz, abból gondolom pedig ezt, mert a tárcairó ur maga jelenti ki, hogy Szerkesztő úr felhívására a provocatus lude szálló ige köpönyegében „játszani” akar.

A Szécsényi Hirlap eredeti tárcája.

Március 15.

Édes hazám, ma ünneped van,
Felldmaddsod ünnepe!
Midőn a népszabadság napja
Borus egeden felkele.

Miljók lelke uszott örömben,
Hogy a bilincs felpattant,
Mely embert évszázadokon át
Kikoldult röghöz láncola.

Fennen lobogtatd a zászlót,
Melled bátran viharok dől,
A szabadságért sikra szálltál
És megvetetted a haldit!

S véred hullásának gyümölcsét
Im ellenséged élvezik,
Hijdban álltál méltó daccal,
Hijdban lüktél évekig.

Jogaidat sorban nyesik le,
Kiknek a jogot alkotd,
Mint büszke tölgyet mar a féreg,
Melynek menhelyet, tápot ad.

S mi a nagy napot ünnepeljük,
Mely már csak szent emléken él
Fényét, melegét elorozták
S színt hagy, mint ősszel falevél.

De fel a zászlót, hadd lobogjon!
Keserűségünk' verje le:
Él még magyar, kit lelkesít a
Dicső március szelleme!

—r.

Barkóság.

Vázlat a bergengóciái népeletről.
Irta Szvoboda Árpád.
(Folytatás.)

Van azonban az évnek egy napja a mikor a palóc gyomra nem panaszkodik. Ez a bucsú. Minden katolikus falunak megvan a bucsúja. Erre készül a falu lázasan hetekig. A lányok, asszonyok napszámba mennek. A férfiak fuvarba. A gazdaasszony árul tojást, csirkét és erre a napra ölnek, sütnék, főznek, annyit, hogy beosztással két hétig is jól éljenek rajta. De hát ez már így van szokásban. Ekkor mint legnagyobb luxust a cukrozott teljes rizskását is megengedik maguknak. Ellátogat ekkor a szomszéd falukból sógor, koma és esznek isznak, reggeltől, reg-

gelig. A legények táncolnak és verekednek s némely faluban a verekedés bucsú napjára előre bevan jelentve. Mert erre a napra tartogatja, akinek ki ellen haragja van, a leszámolást. Biz aztán ilyenkor az emberhalál is meg esik nem egyszer. Az sem épen ritkaság, hogy a csendőröknek kell lövöldözni, hogy véget vessenek az adáz harcoknak.

A bucsú katolikus községekben az, ami a dísznótor a kálvinista községekben: a nagy trakta napja! Az általános nagy trakta! De azért hebe hóba még is nyílik alkalom a dinom dánomra; főleg a farsangban, amikor bekövetkezik a posztrikus ideje faluhelyen. Kár hogy nálunk a tугári képviselő választás meg szűnt mert betiltatott.

Akár jobb akár balkézre keljen össze az ifju pár, a posztrikot megtartják. A legény elküld két öreg asszonyt ház tűznézni. Persze már előbb a leánynak tisztázta a dolgát. És kendővel eljegyzi. Némely faluban a legénynek két barátja végzi a lány kérését. A leány ekkor elbujik. Nosza rajta keresik — s ha megtalálják, szép illedelmesen előadják jövetelük célját, Nem menek bizen! Mondogatja nem egyszer a leány; pedig sultyomban rég rendezték a dolgot a választottjával; hanem

Nagyon szép; hiszen a játék, legyen az szellemi, vagy testi, mindig kellemes foglalkozás, csak hogy a játék alaplényegében kétféle: „gyermek játék” és „férfi játék”. Látom, hogy a tárcs író úr valóban játszik is, de mit? Hát kérem „bellit.” Sajnálom, hogy még „gibice” sem lehetek, mert én e játékhöz nem értek; sőt úgy látom, hogy maga a játszó sem ért, mert hol a „hetes” nézi „nyolcasnak,” hol viszont a „nyolcas” „hetesnek.”

Annak az alkalmi mókával ugye egybekötött „Kerekdombi ásatásnak” az egyik „ügyelese” én voltam; de „Pimpis János” — ha valóban úgy hívták — nem „csücsös végű hosszukás durva cserépedényt”, hanem homorú öntött vas darabot mutatott fel, melyet én magam nyújtottam át ásató társamnak ezzel a szavakkal: „itt van ni Szvatopluk bocskora!” — de nem ám az „egyik jövevény” és aztán nem is sárga réz, hanem valami aranyozás volt a fenekén észlelhető; továbbá nem „sárgarézt szeszfokoló” hanem egy kopott „Krisztir” volt bizony a másik tárgy; erre senki nem is mondhatta, tudtommal nem is mondotta, hogy „Nóé mustmérőlje” hanem igen is mondtak a tárgyhöz illő más megjegyzéseket.

Végül úgy tudom, hogy azok a tárgyak — melyek között egy „nemzetőrdárda” is volt, az az én tulajdonomra lett; s melybe nekem a jó ízű, ártatlan tréfát rendező, nyelvet is készített, — nem a Králik műhelyéből, hanem a helybeli gyógyszerár lomtárából kerültek ki. — Úgy tapasztalom, hogy a tárcs író úr hamar felejt. —

Ha az assíriai, egyiptomi több ezer éves építmények milyenségét a reánk maradt romokból, a szaktudós előtűdja varázsolni; ha a természet tudós egy-két darab csontmaradványból a mastodont szemelelhetővé tudja tenni, a rendelkezésünkre álló, most már elég sok adathól, miért ne alkothatnók meg Szécsénynek is képzeletileg vázlat szerű képét?

A tisztelt tárcs írónál lehetett ez, és ma is lehet „maleficium” de a ma élőknél már nem „fantázia”, hanem tudás.

A Nyikos, Borbás és Ruzinkó telkek temetőjéhez nem kell fantázia, mert ott kéz-

zel fogható tárgyak bizonyítják a kort is, az ember műveltségének fokozatát is. Hiszen ha szigorúan vesszük, földgömbünkön az összes szárazföld nem egyéb, mint emberi temető.

És aztán, ha az egész Kossuth Lajos utca csupa temető volt, mondja meg kérem szerkesztő ur milyen nagy és mennyi lakosu lehetett akkor ez a Szécsény? Hol volt ez a Szécsény és hány esztendeje kell akkor már ennek a Szécsénynek léteznie? Mert a mostani temető több mint kétszáz éve van ott, a hol van: ha most már a mostani temető területét a Kossuth Lajos utca beltelkes területével összehasonlítjuk — mellőzve a zsidó temetőt — tiszteres nagyság jön ki, legkisebb számítás szerint ennek 2000 esztendő felelne meg. Vagy talán ez is fantázia?

Szíveskedjék szerkesztő úr sétája közben betérni a kastély területre, találni fog ott még az ősi várból egy tornyot, melyet valami érzékellen lelkű már bemeszellelt, de azért gondos utánnézéssel azonnal észre fogja venni, hogy az a torony éppen azzal az építészeti technikával készült, mint Salgó, Nógrád, vagy Hollókő.

Nagy, tágas, ágas-bogas ugyan a kastély pincéje, de azért mégsem fér bele a fantázia, főképpen ha nem bort inni, hanem történelmet tanulni megy bele az ember.

Nem szeretnék ám a tárcs író ur által készített fantáziába belefulni, — kérem is igen tisztelt szerkesztő urat, szíveskedjék könyvtárámban a „Zichy codexből” meggyőződni arról, hogy ki volt az a Szécsényi Ferenc és mikor élt.

És nehogy tovább kelljen magamon viselni azon merővak gyanúsítást, hogy I. Károly királynak Visegrádon 1334 május 5-én kiadott okmányát én hamisítottam volna, szíveskedjék az országos levéltárban (kincstári osztály 2824 sz.) megtekinteni, s meg fogja benne találni e záradékoló szavakat is ex nostra licencia seu permissione digne duximus concedendum — sőt még ennél is többet mondok — föltéve, hogy tárcs író ur az országos levéltárban levő eredetinek sem adna hitelt, szíveskedjék Rimaszombat

város levéltárához kérdést intézni, vajjon igaz-e, hogy Rimaszombat is égyar akkor, ugyanazon királytól, ugyan olyan privilegiáló levelet kapott, mint Szécsény? Ezzel aztán tárcs író urnak fantáziájából azon kákan csomó is elfog párolgni, a mit keres.

Végül még arra kérem szerkesztő urat, hogy ne engedje meg becses lapjában Buda privilegiumának „elbűlítését” mert az ellen még az iskolás gyermek is tiltakozik, ha mással nem, hát a „Pallas Lexiconnal.” hát ha még „Budapest” monografiáját olvashatná, no akkor ugyan csak oda kiáltaná R—r urnak, hogy „De nem oda Buda,!!

Azért kérem pedig mindezekre tisztelt szerkesztő úr válaszát, mert tárcs író ur ezen szavaival: „Most azonban komolyan jelentem ki, hogy a „Kerekdomb” körül való utazásnak részéről ezzel végét is szakítom” — bezártá előttem az ajtót, már pedig ha valamely heti vagy napi lapban olyan botlások történnek, mint a milyeneket csak a rodusi colossus tehetett volna — ha eselleg előlány — azért a lap szerkesztője is erkölcsileg felelős.

Tisztelettel

készségesse

r—r.

H I R E K.

Halálozások. Singer Józsefné sz. Himler Lina a szécsényi izr. nőegylet elnöknője folyó hó 5-én reggel hosszas szenvedés után elhunyt. Temetése e hó 6-án délután 4 órakor volt a nagyszámú gyászoló család és a város osztatlan részvéte mellett.

Naprágyi székii Székly István nyug. jár. bírósági hivatalnok e hó 6-án reggel 7 órakor 73 éves korában meghalt. Temetése, — amelyen a járásbíró Szevény Béla járásbíró vezetése alatt testületileg vett részt — kedden folyó hó 8-án délután 3 órakor ment végbe a lakosság nagy részvéte mellett.

Közügyűlés. A szécsényi választó kerületi függetlenségi és 48-as kör évi rendes közgyűlését alapszabályai értelmében 1910. évi március hó 15-én, délután 5 órakor fogja

hát a barkó és palócság illetenében az már ugyan meg írva, hogy a leánynak nem illik mindjárt igent mondani. Ezen tulesve tulesve nekiesnek a készülődésnek; megveszik a leánynak a tulipános ládát; a temérdek rövid szoknya viganó már régen kész; no meg a nász ágyat is megveszik a vásáron. Megtöltik vánkossokkal, dunnákkal. Már kinek — milyen a módja. Selyemből színes perkályból vagy fekete huzatból megvásárolják e dunna és párnahajakat; a csipke és himzett betéteket. Lakodalom napján ez aztán kíván állitva, s a vendégek gyönyörrel szemlélik. Csak hogy a barkó meg a palóc sokkal fősvényebb, semhogy ilyen drágaságba befekedjék. Lakodalom után a menyecske újra felfejti a cifra vánkoss és dunnahajakat és viganót csinál belőle. Ez a kis svindli általános; azért szokássá vált biz az. Másik kis svindli az, hogy a rokonság a menyasszonynak kalácsot, tyúkot hoz, melyet az egész szuszékkal visz a férje házába. Ez azért van, mert a menyasszonynak nem illik az első napokban mindjárt jóízűen falatozni, azért csak lopva ehetik. Erre való a tele szuszék.

Messze vezetne ha a lakodalmi ceremóniát egész részletesen leírnám; azért — bár szerfelett érdekes — de a rendelkezésemre álló keretben elnem fér, — csak is annak megemlítésére szorítkozom, hogy a menyasszony megajándékozása nagy divatban van, s a kása pénz annyi szokott összegyűlni, hogy azonban a menyasszony tinócskát vehet. A melyel gazdálkodásának alapját veti meg.

A barkó meg a palóc háza, mint a legtöbb magyar paraszt háza. A szalma tetőt azon most már sürdön váltja fel már a cserép, zindely s ez által a faluk tetszetősebb külsőt nyernek. Az első helyiség a szoba. Ebben az asztal szépen kivart terítővel; a falak megrakva cifra tányérok, — talakkal. A gazdagon megrakott nyoszolya; egy két karos szék (karos pad). És az óra. A mely minden még a legszegényebb palóc házában sem hiányzik. Télben a szobában főznek takaréktűzhelyen. Aztán a pitvar (konyha) nyáron ebbe főznek. A harmadik a kamra. Ebben hálnak. A kamra az istálló s végül a gabonás. A hol szuszékokban van a gabona, liszt és eleség. Gerendáin lóg a füstölt sza-

lonna és hus. A sertés ál a szoba ablaka alatt van. Mert hát arra vigyázni kell. Levén a palócságban még mindig divat a sertés elhajtás. A min a csendőrség behozatala sem segített. A miről tanuskodik, hogy a mult évek valamelyikébe a várkonyi csendőr lakánya aljából hajtották el a barkók n disznókat.

A trágya domb a lakóház elején van, — siralmas állapotban. Csodálatos, hogy a palóc mindig azon sopánkodik: bárcsak sok trágyája lenne, mert a nélkül földje nem terem; hanem azért a trágyalé patakokban folyik el a falu utcáin. S ez oly megrögzött szokás, hogy ebből alig lehet rigyógyítani. Árnyékszékről szó sincs; ez ismeretlen fogalom.

A ház végében van a csűr, a hol eddig elé télen készítette a gabonáját. Pár évvel ezelőtt kézi, — majd lovas gépeken kinlődtak, most már általános a gőz cséplő gép használata. Elég sok részt fizetnek; 20—22% tesz ki a rész, a mit fizetnek. A válaikozó fizeti a munkásokat — (elég drága). —

(Folyt. köv.)

Szécsényben a kör helyiségében megtartani. A közgyűlés tárgyai: az 1909 évi számadások elintézése, az 1910 évi költségvetés megállapítása, indítványok. A kör válaszmánya a közgyűlés előkészítése végett 1910 március 13-án délután fél 5 órakor ugyan-csak a kör helyiségében ülést tart.

A szécsényi kaszinó évi rendes közgyűlését folyó hó 17-én délután 3 órakor tartja meg a kaszinó összes termeiben. Gyűlés után társas vacsora lesz.

Március 15-ikét a városi testületek együttesen, a szécsényi dalegylet közreműködésével fogják megünnepelni a városház tanácstermében, mely ünnepély annyival impozánssabbnak ígérkezik, a mennyiben a Rákóczi kép leleplezése is összeesik nagy nemzeti ünnepünkkel. Az ünnepély programja a következő lesz:

1. Képviselőtestületi diszkozyűlés a városházán.

1. Gyűlekezés fél 9 órakor a tanácsteremben, —

2. Pont 9 órakor a diszkozyűlés megnyitása.

3. „Szózat” előadja a „Szécsényi dalkör.”

4. Pont 9 órakor testületi felvonulás a Szent Ferencz rendiek templomában tartandó ünnepi isteni tiszteletre.

5. Visszatérés a városháza tanácstermébe. Ünnepi beszéd — tartja Foglár Géza — mely alatt a Rákóczi képről a lepel lehull.

6. „Rákóczi kesergője” előadja a „Szécsényi dalkör.”

7. A „Rákóczi kép” átadása és átvétele.

8. „Talpra magyar” előadja a „Szécsényi dalkör.”

9. „Március 15” költemény Révay Sándor-tól, szavalja Körmöczy János.

10. Elnöki zárbeszéd.

11. „Hymnus” előadja a „Szécsényi dalkör.”

12. Este pont 8 órakor az „Újvilág” nagytermében társas vacsora.

Új vasutvonal. A kereskedelemügyi m. kir. miniszter 6868-910 számú f. é. február 18-án kelt leiratával Dr. Nagy Sándor budapesti és Okolicsányi József sziráki lakosoknak a nógrádvármegyei h. é. vasutak Szécsény állomásából kiágazólag Nagylóc, Felsőtold, Alsótold, Cserhátszentiván, Ecseg, Buják, Szirák, Egyházasdengeleg, Héhalom községek érintésével a m. kir. államvasutak Selyp állomásig, esetleg Héhalom, Nagyköcsény és Heréd községek érintésével a m. kir. államvasutak Hatvan állomásáig vezetendő szabványos nyomtávu gőzüzemű helyi érdekű vasutvonalra az előmunkálati engedélyt egy évre megadta.

Gergely napi országos vásárunk f. hó 7 és 8-án igen szép időjárás mellett zajlott le. A kalendárium csónalók az idei farsangot megrövidítették, a husvéti ünnepeket előbbre tolták s így a balassagyarmati „Laetare” napi országos vásár a mi rendes időben megtartatott vásárunkkal összeesett.

Ezen körülmény dacára igen szép felhajítás volt, az adás-vétel is kifejlődött, sőt a megfelelő szép szarvas marhát kereső vásárlók a balassagyarmati vásárt otthagya kocsin jöttek át jó hírnevű vásárunkra és itt szerezték be szükségleteiket.

Felhajtatott: körülbelül 1100 drb. szarvasmarha, 600 drb. ló és 400 drb. sertés; eladatott: 450 drb. szarvasmarha, 250 drb. ló, és 309 drb. sertés.

Külföldre mindössze 2 tételben 31 eladás történt. A kirakodó vásár igen élénk és látogatott volt.

Osztatlan munkaidő. A m. kir. igazságügyminiszter 2701-910 számú rendeletével a bíróságnál a segédszemélyzet munkaidejét 1910 április 1-től egyhuzamban reggel 8 órától délután 3 óráig rendeli el. A kir. törvényszékek elnökeinek és a járásbíróságok vezetőinek jogában áll a nyári hónapokban május 1-től október 31-ig a hivatalos órát reggel 7 órától délután 2 óráig megállapítani. A bíróságok vezetőit arra is felhatalmazza ezen rendelet, hogy ott, ahol a kezelőszemélyzet szorgalmas és hátralék nincs, a hivatalos órát egy órával megrövidíthessék. Az ilyen minta hivataloknál a nyári időny alatt a hivatalos óra reggel 7 órától délután 1 óráig fog tartani. Az osztatlan munkaidőt — a nyári hónapokban — a pénzügyigazgatóságok már a múlt évben behozták. Az adóhivataloknál is reggel 7 órától délután 1 óráig tartottak hivatalos órákat.

A magánhivataloknál ha reggel 7 órakor kezdenék a hivatalos órákat, a feleknek egyenesen jótétemény volna.

Vegyük csak a takarékpénztárakat. A hivatalos óra minden reggel 8 órakor kezdődik. A hivatalnokok pontosan be is járnak a hivatalokba. Mire azonban az első felet elbocsájtják, rendszeren 9 óra van. De miért? Azért mert 8 órakor jön a posta. Átnézik a hivatalos és magán leveleket és csak azután fognak a napi munkához. Ha 7 órakor kezdenék a hivatalos órát, mire a posta megérkezik 50—60 falusi mezei munkával foglalkozó felet kiszolgálhatnának s az illetők a legtávolabbi falvakba is haza érnének déle, ami anyagilag kiszámíthatatlan előnye volna a mezei munkásoknak, mert eltekintve a nyert fél napi munkaidőtől, mondjuk gyűjtés idején egy—egy fél munkanap néha egész évi termését mentheti meg a kisgazdának.

Aprólékok.

Margitka világlátott kis leány. Szüleivel Európa különböző országának látta már állatkertjét. Indítványára állatseregletezsdit játszanak az apróságok. A kis 10 éves Margitka az állatszeliiditőnő. Margitka a gyermekszobában elhelyezi a különféle állatnak kinevezett játszótársakat, öcsikéjét, a nevelőnőt, szobacitát. Kit hova lehet. Székre, ágyra, asztalra. Nem teljes azonban a létszám. Egy vadállat hiányzik. Hirtelen eszébe jut, hogy anyukája olvas az ebédülőben. Beszalad hozzá, kéri segítse ki zavarából s álljon be vadállatnak. Az anya enged kedvence kérésének és bemegy a gyermekszobába. Margitka egy székre ülletti s kérdi: Milyen vadállat szeretnél lenni anyuskám?

„Anyós” — felel szellemesen az anya. —

Közeledik a tavasz. A trunkuszok megkezdtek az ebédutáni kirándulásokat a borpincékbe. A napokban egy jót elöltött délest után három uri ember ereszkedett le a fehérhegyről hazafelé tartva. A kis fehérhegyen találkoznak egy vándorlegénnyel, aki kalapját levéve alaminzsnát kért. A jó hangulatban levő végrehajtó megáll, kivesz a zsebéből egy 20 fillérest és a vándornak adja. A vándor megköszöni és tovább indul. A végrehajtó utána szól, visszahívja s újból egy 20 fillérest ad neki. A vándor ezt is

megköszöni és újból elindul újfára. A végrehajtó azonban megint visszahívja, ismét kivesz a zsebéből egy 20 fillérest és a vándorlegény felé nyújtja. A vándor mosolyogva tartja a kalapját a pénzért. Most azonban a végrehajtó visszatette a zsebébe a 20 fillérest és azt mondta: Nem. Ezt már nem adom oda. Elég magának a 40 fillér. Hanem e helyett adok magának fiatal barátom egy jó tanácsot, a mi sokkal többet ér:

„Gazdagon házasodjék meg.”

Kávéházi beszélgetés.

— És téged Bölöny-nek Szécsényből végleg távozása hidegen liagy?

— De ha több, jobb neki, a hova ment! De ha ezért ment el. Többért, jobbért kezdve Dr. Gross Jenőn — aki Szécsényben a legnagyobb patentát — Trajter Mihályig — a ki a földjéből nőtt ki — és hogy az ellentét teljes legyen: le hozzámig, a ki, — ugy szemlélem — a legkisebb pont féle vagyok itt, mindenki odább menne innen. Hanem két szipirtó botorkált ma előttem szakasztott mint azon a bizonyos nagyhirű festményen a rorátéra járók. Ezek is Bölöny távozása felett sópáncodtak. Mi közben a vénebb elbeszélte, hogy mint egy 15 év előtt lezalogolták az egyetlen derekalját s mikor erre elment Bölönyhez panaszra meg tanácsért, ez a tárcájába nyult, ki vett belőle 25 f.-tot, oda adta s csak annyit kérdezett: elég e? A tanácskérésre ez volt a felelet. De most már nincsenek olyan emberek, más világ van! Sohajtotta hozzá.

— Gavallér volt minden ízében. De furcsa próbákat állattak ki vele. Emlékezhetsz: a nagy nemzeti felbuzdulás idején volt. Az előjáróság s szolgáló személyzet együtt fizetés emelést kért. Ugy esett, azon a képviselőtestületi gyűlésen került elő, a mely elé az az indítvány lett terjesztve, hogy az alkotmányért vivandó küzdelem sikereért a főjegyzőnek javadalma külön 3 évre biztosítsák. A vezér szónok szokott hévvel indokolta az indítványt. Gézánk uton volt, hogy nemzeti hőssé avatassák. De az egyszer nem állt a helyzet magaslatán. Mindent elrontott. Ezért az egészről nem lett semmi. Mikor aztán nyomban sorra került a fizetés emelés, a vezér szónok azzal állt fel, nincs pénz, nincs fedezet. A kérelmet a gyűlés elutasította.

— Természetes! — Csak hogy az első indítvány által megvilágításban. Ez bizony az érzéketlenséget nem hánthatta. Egész más volt a szereplése a Szepessy-Szabó jubileum ügyében. Tudhatod, milyen arányokba indult a Szepessy József több mint 40 évi működés után nyugalomha vonult igazgató tanító ünneplése. Határozatba ment: a képviselőtestület diszgyűlésen az egész város részvételével fogja ünnepelni. Ünnepi szónoklattal. S királyi kitüntetést is kérnek számára. Hanem Szabó tanító Mózes vallású felebarátaink iskolájából szinte akkor vonult nyugalomba. Mire valaki azt indítványozta, őt is s a keltőt együtt ünnepejjék. Csak hogy az indítványozón is beteljesedett a közmondás: ki sokat markol, keveset szorít! A vége az lett: sehogyse akart meglenni az a királyi kitüntetéses jubileum. De megölni mégis csak megkellett, mert valaki váltig piszkálta az ünneplés képviselő testületi határozat, a mit végre kell hajtani. A köteles-

ség tudó Bölöny végre is hajtotta. A mikor is neki, a korrekt gondolkodású gavallérnak kellett ebben az agyongyötört ügyben a választott ünnepi szónoknak nem csak a gyűlésből de Szécsényből is távollétében s természetesen az ünnepeltnek is távollétében mint az ünnepi szónokjának kiállani. Világ életében aligha látott szereplést hasonlót.

— No de amit a nagyok elrontottak, a névtelenek kárpótolták érte. Értem azt a sok szegényt, a kinek apró-cseprő ügyét-baját intézte. Láttad volna: milyen buzgóság-gall! Maga vezette a jegyzéket e peres ügyekről. Még az idézéseket is maga írta. Természetes jegyzőkönyveket szintén. Jóakaratu tanácsban, kiegyeztetésben fáradhatatlan volt.

— Ezeknek a névteleneknek a nevében küldjünk utánna isten hozzád!

Kitűnő hegyibor!

Saját termésű kitűnő hegyi borunkból több hektoliter eladó, — literenként 52 fillérjével — legkisebb vétel 50 liter.

HOFFMANN EMIL és ÖDÖN
földbirtokosok

Nógrádszakál.

Bútorozott szoba

Szécsényben a Kossuth-utca 306. számú házban egy különbejáratú bútorozott szoba azonnal kiadó.

Bővebbet ugyanott Papp Ferencz háztulajdonos.

Eladó ház.

Bucusz György-nek a Kossuth-u.-ban lévő lakóháza, hozzávaló nagy telekkel együtt szabadkézből eladó.

Értekezni lehet a tulajdonossal, vagy Dr. Szőke Jenő ügyvéddel.

Kitüntetve!

Kitüntetve!

Legjobb élővirág bevásárlási forrás!

ULIP ISTVÁN

virágterme Losoncon,

Kossuth Lajos-utca 8. Vigadó mellett.

Iszlásos munkáért kitüntetve állami arany-
éremmel és díszoklevéllel.

Nagy választék műkoszorúk-
és szalagokban.

Videki magrendeléseket pontosan eszközök.

Tisztelettel

ULIP ISTVÁN

virágkötő specialista, Losoncon.

Hirdetések

jutányosan
közöltetnek
e hírlap kiadó-
hivatalában.

GLASER DEZSŐ

fűszer s lisztkereskedő

SZÉCSÉNYBEN a piacotéren.

Raktáron tartja a legjobb minőségű
hengermalmi liszteket, továbbá jó minőségű
fűszerárut és cukorkákat.

Rendelmények házhoz szállíttatnak.

Jutányos árak és pontos kiszolgálás.

GLATTSTEIN ADOLF

könyvnyomdája,
könyv- és papirkereskedése,
Szécsényben.

Elvállalok mindenféle könyvnyomdai
munkákat a legjutányosabb árakon.

M. Kir.

dohány és szivar áruda.